

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Civilni oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:1999:III.CPG.48.99

Evidenčna številka: VSL00759

Datum odločbe: 18.05.1999

Področje: STEČAJNO PRAVO

Institut: prisilna poravnava v stečaju

Zveza: ZPPSL člen 31, 34, 34/1-1, 34/1-2, 34/1-3, 34/1-4, 44, 44/1, 47, 47/4, 49a, 49b, 49c, 49d, 50, 50/1, 50/2, 137, 141, 142, 143, 172, 172/5, 173, 173/2, 31, 34, 34/1-1, 34/1-2, 34/1-3, 34/1-4, 44, 44/1, 47, 47/4, 49a, 49b, 49c, 49d, 50, 50/1, 50/2, 137, 141, 142, 143, 172, 172/5, 173, 173/2.

Jedro

V postopku prisilne poravnave v stečaju se za prijavo terjatev ne uporablja določilo 44. člena ZPPSL temveč 137., 141., 142 in 143. člena ZPPSL.

Izrek

Pritožba in dopolnitev pritožbe se zavrneta kot neutemeljeni in se sklep sodišča prve stopnje potrdi.

Obrazložitev

Z izpodbijanim sklepom je prvostopno sodišče v 1. točki izreka predlog upnika D. Z. za ustavitev postopka prisilne poravnave v stečaju zavrnilo. V 2. točki izreka je potrdilo prisilno poravnavo v stečaju med dolžnikom P. d.d. K. in med njegovimi upniki, ki je bila sprejeta na naroku za prisilno poravnavo dne 2.4.1999. V 3. točki izreka je ugotovilo, da je dolžnik razvrstil terjatve v razrede, določil načine poplačila terjatev po posameznih razredih kot je razvidno iz načrta finančne reorganizacije - verzije 6 na strani 22 - 26,

pri čemer je del načrta tudi sestavni del izreka sklepa. V 4. točki izreka je ugotovilo, da sta se upnika X banka d.d. A. in Y banka d.d. B. odpovedali pravici do ločenega poplačila iz zastavljenih nepremičnin. 5. točka izreka je s priloženimi prilogami obsegala seznam upnikov, katerih terjatve niso bile prerekane, z navedbo ugotovljenih in zmanjšanih zneskov. V 6. točki izreka so bile navedene terjatve posameznih upnikov, ki bodo zaradi konverzije v bodoče delnice dolžnika z dnem pravnomočnosti sklepa o prisilni poravnavi prenehale. V 7. točki izreka je odločeno, da ima potrjena prisilna poravnava pravni učinek tudi proti upnikom, ki se je niso udeležili ter proti upnikom, ki so se postopka udeležili, pa so bile njihove terjatve prerekane, če se naknadno ugotovijo. V posledici zgoraj navedenega je prvostopno sodišče v 8. točki izreka stečajni postopek nad dolžnikom P. d.d. K. ustavilo in v 9. točki izreka odločilo, da se sklep o potrditvi prisilne poravnave in ustavitvi stečajnega postopka po pravnomočnosti vpiše v sodni register in v izvlečku objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zoper takšno odločitev se pritožuje upnik D. Z., stanujoč ..., ki v pritožbi in v dopolnitvi pritožbe uveljavlja vse tri pritožbene razloge iz 1. odst. 353. čl. ZPP. V obsežni pritožbi izpodbija odločitev prvostopnega sklepa glede zavrnitve njegovega predloga za ustavitev postopka prisilne poravnave. Ponovno se sklicuje na vse štiri razloge, ki so navedeni v 1. odst. 34. čl. Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Ur.l. RS št.67/93 in 39/97; v nadaljevanju ZPPSL). Vztraja pri navedbah, ki jih je podal že v predlogu za ustavitev postopka prisilne poravnave, s posameznimi dopolnitvami. Glede izglasovane prisilne poravnave pa opozarja, da se ločitveni upnik X banka d.d. A do naroka ločitveni pravici ni odpovedal, kar prvostopno sodišče ni upoštevalo. Poleg tega mu je bila nezakonito odvzeta glasovalna pravica, saj bi moralo prvostopno sodišče obe njegovi prijavljeni terjatvi v smislu 3. odst.44. člena ZPPSL šteti za ugotovljeni po samem zakonu. Dolžnik je obema terjatvama ugovarjal šele dne 9.3.1999, torej po izteku 30-dnevnega prekluzivnega roka od dneva, ko je upnik terjatvi vložil.

Stečajni dolžnik je na pritožbo upnika vložil odgovor. V obsežnem odgovoru je izpodbija prav vse navedbe v upnikovi pritožbi.

Pritožba in dopolnitev pritožbe upnika dr. D. nista utemeljeni.

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je prvostopno sodišče v 1. točki izreka izpodbijanega sklepa pravilno zavrnilo predlog upnika D. Z. za ustavitev postopka prisilne poravnave z dne 29.3.1999. V njem je upnik predlagal ustavitev postopka iz razlogov po 2., 3., in 4. točki 1. odst. 34. čl. ZPPSL. Poleg tega je navajal še druge razloge, ki v navedenih določilih niso zajeti. Iz vsebine njegovega predloga pa smiselno izhajajo, da se sklicuje tudi na razlog iz 1. točke 1. odst.34. čl. ZPPSL. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je izpodbijani prvostopni sklep vse njegove ugovore, ki se nanašajo na razloge za ustavitev prisilne poravnave podrobno obravnaval in za vsako postavko posebej pojasnil zakaj ni utemeljena. Pritožbeno sodišče o obrazložitvi izpodbijanega sklepa nima pomislekov. Glede na to, da upnik v pritožbi vztraja pri svojih navedbah z dodatnimi pojasnili, jih je ponovno, v mejah razlogov, preizkušalo tudi pritožbeno sodišče.

Po 1. točki 1. odst. 34. čl. ZPPSL je razlog za ustavitev postopka prisilne poravnave ugotovitev, da lahko dolžnik tudi brez finančne reorganizacije izpolni svoje obveznosti. To pomeni, da dolžnik ni insolventen oziroma prezadolžen in da bi lahko tudi brez finančne reorganizacije svoje obveznosti izpolnil. Iz navedb upnika namreč posredno izhajajo, da dvomi v prezadolženost dolžnika in v višino insolventnega stanja kot je izkazana v predloženem finančnem načrtu.

Pritožbeno sodišče se glede uveljavitve navedenega razloga v celoti pridružuje obrazložitvi sklepa prvostopnega sodišča, ki jo je izčrpno podalo na straneh 7., 8. in 9. Tudi pritožbeno sodišče glede na vse

predložene listine ne dvomi v prezadolženost dolžnika. Ravno iz tega razloga je bil s sklepom prvostopnega sodišča dne 31.8.1998 po 4. odst. 97. čl. ZPPSL začel stečajni postopek. Ta sklep je postal dne 10.9.1998 tudi pravnomočen. To pa v posledici pomeni, da o daljši plačilni nesposobnosti dolžnika in njegovi prezadolženosti ne more biti dvoma in da upnik navedenega razloga, ki je določen v 1. točki 1. odst. 34. čl. ZPPSL ni izkazal.

Upnik je v svojem predlogu kot tudi v pritožbi izrecno uveljavljal tudi razlog iz 2. točke 1. odst. 34. čl. ZPPSL, ki pomeni, da je dolžnik ravnal v nasprotju z 31. čl. ZPPSL. Tudi v pritožbi upnik ponavlja, da je dolžnik po uvedbi stečajnega postopka nadaljeval s proizvodnjo in tekočimi posli brez dovoljenja stečajnega senata.

Navedena trditev ne drži. V zvezi s tem razlogom pa bi moral upnik tudi izkazati, da so se zaradi takšnega ravnanja dolžnika zmanjšale možnosti za poplačilo upnikov, kar ni niti navedel kot tudi ne izkazal. V izpodbijanem sklepu je pravilno obrazloženo, da je posloval stečajni dolžnik ves čas na podlagi sklepov stečajnega senata, ki mu je izrecno dovolil izvedbo določenih nujnih poslov (glej sklepe z dne 3.9.1998, z dne 28.9.1998 in z dne 30.12.1998).

Drugih očitkov, ki se nanašajo na neupoštevanje 31. čl. ZPPSL pa upnik niti ni navajal. Glede na to, pritožbeno sodišče ugotavlja, da upnik tudi ni izkazal drugega razloga, ki se upošteva pri ustavitvi postopka prisilne poravnave.

Največ razlogov upnika se nanaša na 3. točko 1. odst. 34. čl. ZPPSL, ki določa, da se lahko postopek prisilne poravnave ustavi, če ni možnosti, da bo dolžnik izpolnil obveznosti na podlagi predloga za prisilno poravnavo. Zadostuje že verjetnost izpolnjenja obveznosti iz predlagane prisilne poravnave, gotovost uspešnega izida finančne reorganizacije ni potrebna. Po navedeni točki je tako možno ustaviti postopek prisilne poravnave le v primeru, če bi upnik ponudil takšne dokaze, da bi bilo mogoče z gotovostjo sklepati, da dolžnik obveznosti na podlagi predloga za prisilno poravnavo ne bo mogel izpolniti. Pritožbeno sodišče se tudi v tem delu strinja z obrazložitvijo prvostopnega sklepa, da upnik te gotovosti ni izkazal.

Kot pravilno obrazlaga izpodbijani sklep: podpisane pogodbe upnikov, navedenih v 5. točki izreka izpodbijanega sklepa o konverziji terjatev v delnice, predloženi pogodbi o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz poslov prestrukturiranja dolgov za reprogramirani del terjatev bank, predložene pogodbe o prodaji dela terjatev bank Republiki Sloveniji, predloženi sklep Vlade Republike Slovenije z dne 17.12.1998 o potrditvi programa prestrukturiranja v družbi P. d.d. K. in pozitivno poslovanje dolžnika v času stečajnega postopka, nedvomno izkazujejo verjetnost, da bo dolžnik po predlagani prisilni poravnavi svoje obveznosti lahko izpolnil. Načrt finančne reorganizacije - verzija 6 z dne 19.1.1999 temelji na realnih predpostavkah in na podlagi njega ni mogoče z gotovostjo sklepati, da metode, ki so v načrtu zajete, vzrokov insolventnost oziroma prezadolženosti ne bodo odpravile.

Pritožbeno sodišče tudi sprejema stališče izpodbijanega sklepa, da pripombe in očitki upnika glede sprejetih sklepov o zmanjšanju in povečanju osnovnega kapitala kot so bili izglasovani na skupščini dne 15.1.1999 niso takšne narave, da bi lahko vplivali na potek te prisilne poravnave. V zvezi s tem upnik tudi v pritožbi ne ponuja ničesar takšnega, kar bi lahko omajalo zaključek izpodbijanega sklepa. Upnik bi moral namreč izkazati, da je dolžnik postopek v zvezi s spremembo osnovnega kapitala opravil v nasprotju z posameznimi določbami Zakona o gospodarskih družbah in v nasprotju s specialnimi določbami 49. a do 49. d člena ZPPSL. Zgolj dejstvo, da se je zaradi spremembe osnovnega kapitala delež upnika v osnovnem kapitalu zmanjšal (zaradi česar naj bi bil oškodovan), pa ne bo mogel biti razlog za izpodbijnost sklepa skupščine.

Del očitkov upnika v pritožbi se nanaša tudi na kršitev 4. odst. 47. čl. ZPPSL, ker načrtu finančne reorganizacije po njegovi oceni niso predložene pravilne priloge. Navedeni razlog ni zajet v razlogih od 1. do 4. točke 1. odst. 34. čl. ZPPSL, ampak je posledica te kršitve predvidena v 1. in 2. odst. 50. čl. ZPPSL. V primeru, če bi bil načrt finančne reorganizacije tako kot trdi upnik dejansko v nasprotju z omenjeno določbo, bi ga moral predsednik senata poslati v popravo oziroma zavreči in postopek prisilne poravnave ustaviti, če načrt v roku ne bi bil popravljen. Z očitki upnika se pritožbeno sodišče ne strinja. Dolžnik je, kot pravilno ugotavlja izpodbijani sklep, predložil pravilen načrt finančne reorganizacije že k predlogu za začetek prisilne poravnave v stečaju, to je dne 30.11.1998. Kasnejše verzije načrta predstavljajo le manjše dopolnitve načrta, ne pa vsebinske spremembe načrta. Prvostopno sodišče je tudi podrobno primerjalo načrt finančne reorganizacije, predložen dne 30.11.1998 - verzija 3 z načrtom verzije 6 z dne 19.1.1999. Spremembe v zadnjem načrtu samo olajšujejo obveznosti dolžnika oziroma jih zmanjšujejo in dejansko ne predstavljajo takšne spremembe, ki bi bistveno vplivala na finančno reorganizacijo dolžnika. Pritožbeno sodišče se tudi strinja z mnenjem izpodbijanega sklepa, da poslovne transakcije, ki jih je dolžnik opravil z družbo PT d.o.o., nimajo vpliva na premoženjsko stanje dolžnika, kar potrjujejo revizijski dokazi. Zato tudi ni potrebna izdelava konsolidirane bilance, ker ta ne bi vplivala na sam načrt finančne reorganizacije. Upnik v zvezi z navedenim očitkom ne navaja takšnih konkretnih navedb, ki bi vzbudile dvom v stališče, ki ga v zvezi s tem ponuja izpodbijani sklep. Zato tudi teh ugovorov, ki so izven razlogov 1. odst. 34. čl. ZPPSL ni mogoče upoštevati.

Uveljavljanje razloga po 4. točki 1. odst. 34. čl. ZPPSL bi prišlo v poštev le v dveh primerih: in sicer če bi dolžnik lahko glede na svoje ekonomsko finančno stanje vsem razredom upnikov ponudil boljše pogoje poplačila njihovih terjatev ali če bi dolžnik posameznemu upniku oziroma posameznemu razredu upnikov ponudil zelo ugodne pogoje poplačila, drugim upnikom pa zelo neugodne pogoje poplačila.

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je upnik ta razlog v svojem predlogu za ustavitev prisilne poravnave sicer navedel, vendar ga ni konkretiziral oziroma podrobneje obrazložil. Pavšalno navajanje razloga, brez ustreznih argumentov pa vodi prav tako v pravilen zaključek izpodbijanega sklepa, da ta razlog ni podan, saj ga upnik ni izkazal, zaradi česar je bil tudi po tej točki upnikov predlog za ustavitev postopka prisilne poravnave pravilno zavrnjen.

Pritožbeni razlogi upnika, ki se nanašajo na zavrnitev njegovega predloga za ustavitev postopka tako niso podani. Zato je bilo potrebno v tem delu upnikovo pritožbo zavrniti kot neutemeljeno in v 1. točki izreka izpodbijani sklep potrditi v skladu z 2. točko 380. čl. ZPP v zvezi s 15. čl. ZPPSL.

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da tudi niso podani pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na potrditev prisilne poravnave nad dolžnikom P. d.d. K.. Napačno je stališče upnika, da bi morali veljati po 3. odst. 44. čl. ZPPSL njegovi prijavljeni terjatvi za ugotovljeni, ker dolžnik v roku 30-tih dni po izteku roka za prijavo terjatev ni vložil obrazložen ugovor zoper obstoj obeh terjatev in zoper njuno višino.

Rok za prijavo terjatev je namreč potekel že dne 11.11.1998, stečajni upravitelj pa je vložil pismeni ugovor šele dne 9.3.1999. Drugi odstavek 173. čl. ZPPSL sicer določa, da se v postopku prisilne poravnave v stečaju uporabljajo določbe tega zakona o prisilni poravnavi. Zaradi posebne situacije prisilne poravnave v stečaju, ki na potek samega stečajnega postopka ne vpliva (stečajni postopek se ustavi šele če je prisilna poravnava potrjena - glej 5. odst. 172. čl. ZPPSL; pravne posledice začetka stečajnega postopka prenehajo le v primeru, če je prisilna poravnava potrjena - glej 6. odst. 172. čl. ZPPSL), uporaba 44. člena ZPPSL ki jo ponuja upnik ni mogoča. Po 1. odst. 44. čl. ZPPSL lahko namreč dolžnik, upravitelj prisilne poravnave in drugi upniki

zoper prijavljeno terjatev pismeno ugovarjajo le v 30-dnevnem prekluzivnem roku, šteto od izteka roka za prijave terjatev. V postopku prisilne poravnave se terjatve upnikov tudi ne preizkušajo na posebnem naroku kot v stečajnem postopku. V konkretnem primeru je do vložitve predloga za uvedbo prisilne poravnave v stečaju (z dne 30.11.1998) tekkel nad dolžnikom stečajni postopek. Stečajni upravitelj je vložil predlog za uvedbo prisilne poravnave že po izteku 30-dnevnega roka za prijavo terjatev, ki ga določa 44. čl. ZPPSL. S sklepom o uvedbi stečaja je bil tudi že določen narok za preizkus terjatev in sicer prvič za dne 28.1.1999, ki pa je bil preložen na dne 9.3.1999. S sklepom o začetku prisilne poravnave z dne 9.12.1998 sodišče upnikov tudi ni ponovno pozivalo k prijavi terjatev, saj v postopku prisilne poravnave v stečaju ni novih rokov za prijavo terjatev. Prijavljanje terjatev je tako potekalo v skladu z določilom čl. 137. čl. ZPPSL, njihovo preizkušanje pa po določbi 141., 142. in 143. čl. ZPPSL. Zato se v takšni situaciji kot je bila navedena, določilo 44. čl. ZPPSL ne more uporabiti. Prvostopno sodišče je zato pravilno štelo, da upnik glede obeh prijavljenih terjatev nima glasovalne pravice, saj je dolžnik obe terjatvi na naroku za preizkus terjatev dne 9.3.1999 prerokal, stečajni senat pa jih tudi ni spoznal za verjetni (3. odst. 54. čl. ZPPSL). Konstrukt, ki ga ponuja upnik v pritožbi glede 30 dnevnega roka za ugovor po 44. čl. ZPPSL tako ni sprejemljiv, v določbah ZPPSL pa tudi nima opore. Prav tako tudi ne stališče, da bi moralo prvostopno sodišče stečajni postopek zaradi začetka prisilne poravnave prekiniti. Prisilna poravnava v stečaju je izrecno predvidena v določbah 172. in 173. čl. ZPPSL, ki pa posledice prekinitve stečajnega postopka ne predvidevata. Nasprotno, ta teče vse do potrditve prisilne poravnave (5. odst. 172. člena ZPPSL).

Ne drži tudi trditev upnika v pritožbi, da se upnik X banka d.d. A.pismeno ni odpovedal ločitveni pravici v skladu z 2. odst. 55. čl. ZPPSL. Pisno izjavo o odpovedi ločitveni pravici je podal omenjeni upnik pred pričetkom glasovanja na samem naroku dne 2.4.1999. To pa je pravočasno in v skladu z zgoraj omenjenim določilom.

Pritožbeni razlogi upnika, ki se nanašajo na potrditev prisilne poravnave prav tako niso podani kot tudi ne razlogi na katere pazi pritožbeno sodišče ob reševanju pritožbe po uradni dolžnosti. Zato je bilo potrebno pritožbo upnika, ki se nanaša na samo potrditev prisilne poravnave zavrniti kot neutemeljeno in sklep sodišča prve stopnje potrditi tudi v tem delu v skladu z 2. točko 380. čl. ZPP v zvezi s 15. čl. ZPPSL.

Datum zadnje spremembe: 23.08.2009